տանէն, համարձակ շրջէին։ Քանզի այս էր հրաման. արա՛ զինչ և կամիս, բայց միայն զոք մի ծեծեր, մի կռուիր, մի գողանայր. մէկին ըզին մի դպչիր։ Զի թէ ոք յանցանէր, ոչ գոյր քննութիւն. այլ կամ անդէն սպանանէին բրօք. և կամ տարեալ խեղդէին։... Շինեցին զայնպիսի խէեալի ֆէնէոս, յորս ի պտտիլ ֆէնէոին, երևէին ձկունքն ելևէջս առնել, և իբր տալմիշ ըլլալ և ելլել։ Այնպէս և զայլ բազում զարմանալի իրս արարին...։ Դեսպանքն զարդարեցին զիւրեանց տպարանսն անթիւ կանթեղօք, և շամաթթէլիով և հեռաքրքրական իրօք։ Ֆռանսըզ սառային ֆէնէոն փոնկեցաւ և յետոյ շինեցին նորոգ. և էր մեծ բոլորակ զարմանալի չէնք. կանգնեցուցեալ ի վերայ դրան և պտտէր ինքնին։

Արդ՝ ի բաց թողեալ զայլսն, գրեցից և զայս. զի ոչ թողուին ննջել ժողովրդեանն. և եթէ ոք ննջէր ի խանութն, յայնժամ զըռզօփքն գային հասանէին ի վերայ նոցա. մինն ունէր ի ձեռս իւր փեսստէքի և չուպուխ. և յանկարծակի չուպուխով հարկանէր զփեսստէքին, և միսն աղաղակէր՝ ամմա՛ն, ամմա՛ն. և ննջողքն զարհուրեալ յառնէին։ Ոմանք զըռզօփք երկայն պօռուլով կանչէին յականջս ննջողին, և դիւահարէր ննջօղն։ Թող և զայս, զի ժողովեալ բազմութիւն տաճիկ պատանեկաց՝ զննջօղսն առեալ դնէին ի վերայ երկայն վերտիվէնի, և բարձրացուցեալ շրջեցուցանէին ընդ փողոցս, և որք զկնի երթային աղաղակէին մեծաձայն։ Եւ ննջօղն զարթուցեալ դիւահարէր. և ոմանք ի ննջողացն՝ ծանրացեալ ի քնոյ՝ հազիւ ուրեմն զարթնուին. մինչև զոմանս շրջեցուցանէին և տանէին գրեթէ ի փիացայէն մինչև ի ոխալթօն։ Քանզի բազումք ի բազում աւուրս ոչ երբէք ի քուն մտեալ, ոչ զարթնուին։ Եւ յայսպիսի խաղս, միոյ ուրուն բեկաւ ասեն ոտքն, և ապա արգելաւ այս խաղ։...

Զկնի Ղարայ տօնանմասին, արարին տէրեա տօնանմասը, այսինքն ծովու տօնանմա յերիս գիշերս. յառաջին գիշերի արար կէօմրիւկճի պաշին. յերկրորդ գիշերի թօփճի պաշին. իսկ յերրորդ գիշերի թէրսհանայ էմինին, որ գերազանցեաց զառաջինսն։ Բաց ի այլոց իրաց, ի վերջին գիշերի, պատերազմ արարին նաւք ընդ բերդի քրիստոնէից. և առին զբերդն և թրքցուցին, և այնպէս վերջացուցին զխաղսն։

Ի յայսմ տէրեա տօնանմասին, հասարակաբար երեք սալ էին. ի մինն բովանդակ կանթեղք, շարեալք կամ ըստ ձևոյ բերդի կամ ճամիի և կամ գիր գրեալ. (որպէս և յամենայն գիշերի ի սառայ պուռնին, ի թօփղանան և այլուր, շարժէին զկանթեղս զանազան ձևով. երբեմն գիր, զօր մահալլահ կամ էրհէմտուրուլլահ. երբեմն չէքտիրի. երբեմք քեօշք. երբեմն ղըլանլըճ ղայեխը. երբեմն ղալիօն ևն) ի յերկրորդ և յերրորդ և յերրորդ սալն առնէին զզանազան իրքն ֆէնկօք։ Ցանկարծակի ի խաւարի լոյս ծագէր. և իբրև զարեգակն լուսաւորէր և տևէր իբրև զկէս չէյրէկ. և ապա խաղային այծք և խոզք և փէշլիվանք և ճամպազք. ամենեքեան շինեալք յօիւխէ և ի ֆռէնկէ։ Երբեմն ի ֆշէնկէ կազմիւր լոյս բրգաձև։ Երբեմն օձապտոյտ շրջէր բոլորակ ֆշանկն իբր Խ և կամ Ծ անգամ։ Ի վերջին գիշերի բերին զփոքրիկ ղալիօնս երիս, և զփոքրիկ չէքտիրիս, և չէքելէվայս. և որպէս գրեցի ի վերոյ, արարին մարտ պատերազմի ընդ բերդին, որ էր ի վերայ սայլի. և որք ի բերդին էին, զգեցեալ էին ֆռէնկի զգեստ. և ի վերայ դրոշակի՝ խաչ։ Զկնի մարանչելոյն, ի ղալիօնից թօթափեցան ի բերդն, և փոխեցին զդրոշակն, և կարդացին ըստ օրինաց իւրեանց։ Եւ վերջացաւ խաղն և տօնանման։ Հաւայ ֆշէնկէք իբրև զփունջ ելանէին և թօթափէին կանթեղակերպք։ Ցաւուրս տօնանմայիցն, յապարանս արքունի, յարտաքին սրահին, զորմով կախեալ էին զմեծամեծ հայելիս մեծագինս, և զզրահս ի հին թագաւորաց մնացեալ։ Եղեալ էին զմորթ ընձուղտ կենդանւոյն, լցեալ զմորթն այլ ինչ նիւթով։ Թաթք նորա փտեալ էին։ Նման ամենևին ընձուղտ կենդանւոյն պատկերին որ ի համաստեղութեան։ Թագաւորն հանապազ ծպտեալ շրջէր։ Եւ զարմանք է, զի վառէին ընդ ամենայն քաղաքն և ընդ ամենայն գիւղս, անթիւ և անհամար կանթեղք. բայց ձէթն աժան էր քան թէ յառաջ քան զտօնանման։ Զկնի տօնանմային զտաւ զանձ երկուստեք, մինն ի (վէզիր) դանն, և էր ուրուն ազահ և անորդի տաճկի՝ անուն նորա ալի էֆէնտի. և եկ իբր եօթն քիւփ փայլուն ոսկի։ Միսն ի վանկայ ի տան՝ հալէպ քափու քեահեասրին. և եկ սնտկներով ոսկի։